

TITU PĂNIȘOARĂ CRISTIAN BRÂNCUȘI LAURENȚIU POPESCU

Colecția «Municipiul Târgu-Jiu»

Simpozionul Național

Prof. univ. dr. muzicolog

Petre Brâncuși

Ediția a XI-a, 25 mai 2013, Târgu-Jiu

Editura MĂIASTRA
Târgu-Jiu ♦ 2013

Revenind la „imaginea” creată de Profesorul meu: nu doar știința pe care o am de la Profesorul meu Petre Brâncuși, cu totul excepțională, cât acea imagine a Profesorului Petre Brâncuși, mereu sobru, mândru, demn, statuar, scrutaător, ziceam adeseori „ca un general ce-și inspectează vitejii”. Părea și foarte sever. Privirea lui scruta, parcă neiertător. Aici era și paradoxul: niciodată nu și-a exercitat severitatea în distrugeri de vise. Tinerii pot greși des, e știut. Cei mai mulți nu știau însă prea multe despre severitatea sa. Nu știau că pentru sine era efectivă iar numai pentru alții era „aparentă”. Acea mină severă (constatam mai târziu că avea și un puternic efect „preventiv!”), te ținea cel mai adesea departe de tentația greșelii. Fiindcă părea aspru. În realitate era un om bun, cald și iertător, fiindcă generalii nu lasă niciodată la vedere ceea ce ar putea fi interpretat drept „slăbiciuni” umane. Te cam temei de privirea severă care, incredibil, deodată devenea zâmbet prietenos și nesperat de cald. Asta după ce transpiraseși, în urma dojenii. Cum să nu iubești un om care, deși te putea pedepsi, te iartă și te dojenește calm, elegant și prietenos? Să intri în pământ de rușine. Oricum nu vei mai repeta greșeala!... Nu atât „de frica generalului”, cât mai ales de jena omului.

Valentin GRUESCU

ISSN: 1842-550X